

гр.Перник, 28 май, 2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесети май през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 231/2014 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 107 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтПр).

Образувано е по жалба на Д.В.А.***, представляван от пълномощник адвокат И., против заповед № РД-14-220/6.П.2014 г. на и.д. директор РД “АА” гр. Перник, към ИА “АА”, с която са му наложени принудителни административни мерки по чл. 106а, ал.1, т.1 и ал.2, т.1 и т.4 от ЗАвтПр.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, като постановена при грубо нарушение на административно производствените правила. Развитите от пълномощника оплаквания са, че не е осъществен “обществен транспорт”, в която и да е от формите му; в обжалваната заповед са изложени несъответни обстоятелства, от които не се правят безспорни изводи, че е извършено нарушение, което да предполага кумулативното прилагане на ПАМ. Има и други оплаквания от житейски и битов характер. Искане се от съда да отмени обжалваната заповед, както и да се присъдят направените деловодни разноски.

Ответникът по делото, редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт, който оспорва жалбата. Твърди, че същата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Административен съд Перник, след преценка на посочените оплаквания в жалбата, мотивите на обжалвания акт и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима и основателна.

Съдът, като взе предвид обжалвания административен акт, събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено следното от фактическа страна: със заповед рег. № РД-14-220/6.П.2014 г. на и.д. директор РД “АА” гр. Перник, към ИА “АА”, на жалбоподателя са наложени принудителни административни мерки по чл. 106а, ал.1, т.1 и ал.2, т.1 и т.4 от ЗАвтПр, като собственият му лек автомобил “***”, с рег. № СА *** ТХ е спрян от движение за срок от шест месеца, чрез сваляне и отнемане на табела с регистрационния номер и отнемане на свидетелството за регистрация на МПС. Със заповедта е определено място за домуване на спряното от движение МПС – охраняем паркинг “ВиВ” в гр. Перник.

Административното производство е започнало с издаване на акт за установяване на административно нарушение № 182800/6.П.2014 г., който е съставен на жалбоподателя за извършено нарушение по чл. 6, ал.1 от ЗАвтПр: за това, че водачът не притежава лиценз за извършване на превоз на пътници на територията на Република България, или лиценз за извършване на международен превоз на пътници – лиценз на Общността, или удостоверение за регистрация – за извършване на таксиметрови превози на пътници. На същото лице е връчена и процесната заповед, за налагане на ПАМ.

Като доказателство към преписката са приложени писмени обяснения на пътници, заварени в автомобила, след като е бил спрян за проверка. В тези обяснения – саморъчно попълнени бланки, никой от пътуващите не е отразил обстоятелство, че е заплащал превозна услуга. За съда е неясно, на какво основание са раздавани бланки за обяснения, с

предварително разпечатани въпроси. Не е ясно, кой е органа, който поставя въпроси на пътуващите; не е ясно, защо се използва полицейска терминология "обяснение", при положение, че няма орган, който да снесе това обяснение. Заварените пътници са неучастващи в процедурата, развила се между служители на административния орган и жалбоподателя. Пред настоящия съдебен състав са дадени показания от св. Д.***, която в посочените бланкови обяснения, отразила, че не плащала, но щяла да плати, а това явно е бил решаващият аргумент на актосъставителя да приеме, че има нарушение, от което да се приеме, че има основание за издаване на оспорваната заповед. От показанията на свидетелката, дадени пред съда, в открито съдебно заседание не може да се направи годин извод, на самостоятелно основание, че е извършван обществен превоз срещу заплащане. Напротив, установи се, че обясненията са снемани от неустановени полицаи в полицейски автомобил. Действително в АУАН е посочено, че автомобила е спрял за проверка от служители на ПП при РУП Радомир, а обясненията били снети от полицейски служител, но тези действия на полицаите не са обвързани с писмен акт – постановление, докладна записка, рапорт или какъвто и да е друг, от което да се е налагало намесата на органи на АА, нито такъв писмен акт е приложен по административната преписка. Липсва връзка, т.е. административния орган не установява такава между действия на полицейските служби и контролни органи на АА.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, с оглед приложената заповед за делегиране на правомощия от 5.XII.2013 г., тъй като съгласно чл. 107, ал.1 от ЗАвтПр, принудителните административни мерки по чл. 106 и чл. 106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица.

Същата обаче е незаконосъобразна, като постановена в нарушение на административно производствените правила и материалния закон. Не се установява нито от административната преписка, нито от събраните по делото доказателства, с годни доказателства извършването на превоз на пътници от жалбоподателя срещу заплащане. Съдържащите се в административната преписка писмени обяснения от пътниците в автомобила не са дадени и приети по съответния процесуален ред, установен в чл. 44 от АПК, поради което не могат да бъдат кредитирани от съда. Административният орган, който е пред който се е развило производството, по издаване на определен административен акт, следва да установи обстоятелствата от значение за този административен акт със съответните процесуални средства. В случая пътниците в автомобила са трети неучастващи в производството лица, тъй като не са адресати на акта, нито се засягат от него, поради което установяването от тях факти и обстоятелства следва да бъдат снети по реда на чл. 44 от АПК – чрез изискване на сведения от тях, които следва да бъдат дадени пред административния орган или определен от него служител, да бъдат подписани от лицата и приподписани от административния орган или неговия служител. В тази връзка, обясненията, на които се е позовал административния орган, не само не са оформени в предвидената в чл. 44, ал.2 (при писмени обяснения) и ал.3 (при устни обяснения) форма, но и изобщо не става ясно дали са дадени пред административния орган или негов служител.

Друго, в АУАН се намесват полицейски служители, но в административното производство тези служители не участват. Ако пред тях, по някакъв повод се развива производство по отношение на жалбоподателя и снеманите обяснения, ако въобще тези бланки могат да се приемат за такива, са снети на различно, но годно правно основание, административния орган не е изпълнил изискването на чл. 41, ал. 2 от АПК да изиска заверени преписи от документи (в частност обясненията) от полицейските служби. Няма данни, че административния орган е разяснил на лицата, дали обяснения и неучастващи в административното производство, че при оспорване на административния акт пред съда могат да бъдат разпитани като свидетели. Следователно административният орган е

изградил извода си за извършване на обществен превоз на пътници—превоз срещу заплащане, при липса на установени такива обстоятелства с предвидените в АПК доказателствени средства в административното производство.

Предвид гореизложеното съдът намира, че не се установява с годни доказателствени средства обстоятелството, дали жалбоподателят е извършвал превоз на пътници срещу заплащане, поради което следва да се приеме, че не се установява извършване на обществен превоз по смисъла на §.1, т.1 от ДР на ЗАвтПр. Дори да се подходи репресивно и да се приеме, че снеманите обяснения са годно доказателствено средство, от тях не се прави извод, че лицата дали обясненията са ползвали услугата да бъдат превозени като “обществен превоз”. Обжалваната заповед е издадена при съществено нарушение на административно производствените правила, което е довело и до неправилно приложение на материалния закон—основания за отмяна по чл. 146, т.3 и т.4 от АПК. Следва да се знае, че настоящият съдебен състав е запознат с тиражираната практика на ВАС по чл. 106а от ЗАвтП, но не е длъжен да я приложи а priori, при липсата на основание за това. Напротив, в тази връзка следва да се има предвид решение № 7314 от 23.05.2012 г. на ВАС по адм. д. № 14395/2011 г., VII о., докладчик съдията П.Н.***.

С оглед гореизложеното Съдът намира, че оспорения акт, с който са наложени принудителни административни мерки по чл. 106а, ал.1, т.1 и ал.2, т.1 и т.4 от ЗАвтПр, е незаконосъобразен. Жалбата е основателна и следва да бъде уважена. В производството по делото са направени своевременно искания за съдебни и деловодни разnosки от жалбоподателя, поради което такива следва да бъдат присъдени в размер на 210 лева.

Воден от горното, Административен съд Перник,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ заповед № РД-14-220/6.ІІ.2014 г. на и.д. директор РД “АА” гр. Перник, към ИА “АА”, на жалбоподателя са наложени принудителни административни мерки по чл. 106а, ал.1, т.1 и ал.2, т.1 и т.4 от ЗАвтПр, като собственият му лек автомобил “***”, с рег. № СА *** ТХ е спрял от движение за срок от шест месеца, чрез сваляне и отнемане на табела с регистрационния номер и отнемане на свидетелството за регистрация на МПС, и е определено като място за домуване на спряното от движение МПС охраняем паркинг на “ВиВ” Перник, ул. “***” № ***, като незаконосъобразна.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция “Автомобилна администрация” да заплати на Д.В.А.,*** сумата 210 /двеста и десет/ лева, деловодни разnosки.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:/п/